

[Fogh.]

vil opretholde Margarineafgiften, idet man navnlig fra Venstres og konservativ Side mener, at Opretholdelse af en Margarineafgift i høj Grad vil medvirke til at fremme Forbruget af Smør. Efter mit Skøn savnes der fuldstændig Begrundelse for dette. Efter alle Solemærker at dømme vil i det Aar, som snart er gaaet, 1934, Forbruget af Smør blive mindre end i 1933, og vi har dog i den Periode haft en Margarineafgift. Naar dertil kommer, at Margarineafgiften først og fremmest maa betales af den mindst bemidlede Del af Befolkningen, hilser vi med Tilfredshed, at det forelagte Lovforslag ikke indeholder nogen Bestemmelse om Margarineafgift. Vi anerkender, at Partiet Venstre ved det stillede Ændringsforslag er paa Vej mod vort Standpunkt ved at foreslaa at begrænse Margarineafgiften til den Periode, hvori Afsætningsforholdene er vanskelige. Der er jo ingen Tvivl om, at i Forhold til den Stilling, Partiet tidligere har indtaget, er det en Forbedring af dets Standpunkt og en Vandring paa Vej mod det Standpunkt, vi har indtaget.

Det konservative Ændringsforslag vil jeg gerne kraftigt protestere imod. Det er efter mit Skøn fuldkommen urimeligt, at man paalægger et saa almindeligt brugt Næringsmiddel som Margarine en Afgift paa 70 Øre pr. Kilo uden Hensyn til, hvordan de øjeblikkelige Afsætningsvilkaar er paa det engelske Marked. Det er fuldkommen urimeligt, at man i Perioder som den, vi er inde i i Øjeblikket, hvor man kan sælge alt, praktisk talt alt, hvad det skal være af Smør og Fedtstoffer, i hvert Fald alt, hvad vi kan producere, trods disse gunstige Afsætningsvilkaar paalægger Margarine en Afgift af 70 Øre pr. Kilo. Trods alle de Beregninger, der er opstillet af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, vil det dog ikke kunne benægtes, at denne Margarineafgift vil kunne komme til at dreje sig om et Beløb paa imellem 40 og 50 Mill. Kr. aarlig, det *kan* det komme til at dreje sig om. Jeg giver fuldstændig det ærede Medlem Ret i, at vi alle sammen vil være tilfredse, hvis Beløbet bliver mindre, og jeg giver ham endda saa meget Ret, at jeg vil sige, at vi vil være mest tilfredse, naar Beløbet bliver mindst muligt; men vi ved ikke noget om Fremtiden, og det vil være ganske urimeligt under de øjeblikkelige Vilkaar for Afsætningen af vort Smør at paalægge den mindst bemidlede Del af Befolkningen en saa voldsom Afgift som den, der er Tale om i Ændringsforslaget. Vi anbefaler stærkt at stemme imod det, ogsaa med den Be-

grundelse, jeg gav før, at vi ikke anser Margarineafgiften for at være et væsentligt Hjælpemiddel til at faa Befolkningen til at spise mere af Smørret.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om hele Situationen for vor Smørproduktion og vort Smørsalg. Det vil sikkert være alle Medlemmer i denne Sal bekendt, at i Perioden 1927—33 er der sket det paa det engelske Marked, at vore Konkurrenter, New Zealand og Australien, har øget deres Produktion med over 100 pCt. Forøgelsen af Produktionen og Tilførselen fra Australien og New Zealand andrager i denne Fireaarsperiode 116 pCt. I samme Periode er der sket det uheldige for vort Vedkommende, at andre Markeder, Tyskland, Schweiz og hvad de hedder, de forskellige Lande, der tidligere var betydelige Aftagere af dansk Smør, mere og mere har trukket sig tilbage som Købere fra Danmark. Dette medfører, at vi nu maa levere en stedse stigende Procentdel af vort Smør til England, saadan at vi vistnok i Aar kommer op paa at levere Englænderne nogle og firsindstyve Procent af det Smør, vi eksporterer. Denne Forskydning er sket til stadig stigende Priser, og samtidig med at dette har fundet Sted, er der sket en Ting til, nemlig at det danske Landbrug mere og mere har lagt sig efter at producere Smørret netop i de Maaneder, da der ingen Afsætningsmuligheder er paa det engelske Marked.

Jeg synes da, det er rimeligt, at man stiller det Spørgsmaal: Er denne Situation midlertidig, eller er den varig? Er det en midlertidig Situation, der vil ændre sig i Løbet af en ganske kort Aarrække, eller en varig Situation, vi maa regne med at skulle arbejde under i den kommende Tid? Besvarelsen af dette Spørgsmaal vil være afgørende for, om den Smørordning, vi skal gennemføre, er en Smørordning, der skal gælde for et enkelt Aar, eller om vi ønsker at støtte dansk Mejeribrug maaske i en lang Aarrække paa det her foreliggende Grundlag. Mange af vore fremmeligste Landøkonomer har i de senere Aar stærkt nærmet sig den Opfattelse, at den nuværende Situation har en saa varig Karakter, saa vi nødvendigvis maa gaa til en Ændring af vort Landbrugs Bedriftsforhold i den kommende Tid, og derfor vil jeg tro, at det, vi skulde tilstræbe ved vor Lovgivning, er at lægge Forholdene saaledes til Rette, at vi støtter den Ændring, som Landbruget selv maa gennemføre paa dette Omraade.

Der er næppe Tvivl om, at det, der maa kræves, er en ikke voldsom, men en rimelig Begrænsning af vor Smørproduktion gen-